ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΙΩΝΙΟΥ 1909 ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ ΧΩΡΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΚΘ'
ΑΡΙΘ. 20

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 20 ΜΑΙΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργυρᾶ . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3
ἐν τῳ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Ἐλασσῶνος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ
. . . . . .

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὑπὲρ τοῦ ἐθν. ταμείου καὶ ἐκκλησιαστ. χρονικὰ—Διωγμὸς ὀρθοδόξων Βιβλιογραφικὸν ἡμερολόγιον—Δημήριος Χρυσολωρᾶς κλπ.—Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

μίαν **ἐκ Σάμου** χορηγίαν ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν περιελθοῦσαν εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, κατὰ τὸ τελευταῖον ὀκταήμερον, ἐκ γροσίων ἀργυρῶν 2378, κατὰ τὴν ἐνταῦθα διατίμησιν.—Καὶ συμπληρουμένου τοῦ πέμπτου μηνὸς τοῦ διανυομένου ἔτους τούτου, περιῆλθον εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον 33876 γρόσια. Ἐὰν ἐπιτρέπηται στατιστική τις εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, τὰ συμπεράσματα καὶ ταύτης ἤθελον ἀποδειχθῇ οὐχὶ τοσοῦτον παρήγορα, ὡς ἀπεδείχθησαν τοιαῦτα τὰ ἐξ ἑτέρας ἀριθμητικῆς ἀνακεφαλαιώσεως πρὸ τετραμηνίας ἀκριβῶς ἐν τῇ « Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ » ἀναπτυχθέντα.

Τριάκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα ἓξ γρόσια ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν εἰσὶ προϊὸν, ἐκουσίων χορηγιῶν (1212γρ.)— δίσκων περιαχθέντων ἐν ναοῖς (22025 γρ.) ἀπὸ τῶν Χριστουγέννων μέχρι τοῦ σωτηρίου πάσχα — δόσεων τῶν ἱερῶν ναῶν (7857)—προσφορᾶς Ἀδελφότητος (95) — εἰσπράξεων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ἐν Βερροίᾳ σχολῶν ἐπὶ τῇ παρα-μονῇ τῆς πρωτοχρονιᾶς (309)—καὶ χορηγίας ἐκ Σάμου ἧς ἀγνοοῦμεν λεπτομερῶς τό τε εἶδος καὶ τοὺς προσενέγκοντας

Ἐκ τῶν προσενεγκόντων ἐκουσίως συνδρομὴν πέντε μέν εἰσιν ἰδιῶται, ὧν εἷς μὲν εἰσφέρει ἀπὸ ἑπταετίας, εἷς δ' ἀπὸ τριετίας, οἱ κ. κ. Χατζηαποστόλου (5 Λ.) καὶ Δίτσας (3 Λ.)—μία ἀδελφότης, ἐκ Βιζύης — εἷς ὅμιλος φέρελπις ἑλλήνων μαθητῶν — καὶ δώδεκα μόνον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ὀλίγον ἢ πολὺ χορηγήσασαι, ἐξοφλήσασαι δ' ἐθνοπρεπῶς ὀφειλὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐξ εἰσπράξεως ἐτησίας ἱερῶν ναῶν, καὶ ἀπὸ δίσκων ἀθροίσασαι ποσόν τι. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἑβδομήκοντα πέντε ἐπαρχίαι οὐδὲν ἴχνος κινήσεως ἐμφανίζουσιν κατὰ τοὺς πέντε μῆνας τούτους, ὅτι πεντακισχίλιαι τοὐλάχιστον Ἀδελφότητες καὶ Σύλλογοι οὐδὲν ἔπραξαν, ἐνῷ ἠδύναντο κατ' ἔτος αὐτὰ μόνα τὰ σωματεῖα νὰ συντηρῶσι τὸ Πατριαρχεῖον, ὅτι ἀπειροπληθεῖς ὁμογενεῖς εἰσέτι καθυστεροῦσιν, εὑρίσκομεν ἐπιβαλλόμενον τὸ μέτρον τῆς διὰ πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν ὑπομνήσεως τοῦ καθήκοντος εἰς πάντας. Ὁ ἀναλύων λεπτομερέστερον τὰ μέχρι σήμερον εἰσαχθέντα εἰς τὸ ἐθν. ταμεῖον, θέλει εὕρει δυστυχῶς ὅτι ἐκ τῶν πέντε ἑκατομμυρίων ἑλλήνων τῶν ὑπὸ τὸν οἰκουμ. θρόνον ἔδωκαν ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας τοσαῦτα, ὥστε ν' ἀναλογῇ ἓν τέταρτον τοῦ παρᾶ εἰς ἕκαστον ἡμῶν.

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Τῇ πέμπτῃ (14 μεσοῦντος) ἐγένοντο ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ αἱ κανονικαὶ ψῆφοι ἐπὶ τῇ μητροπόλει Γάνου καὶ Χώρας. ἀπροστατεύτῳ μεινάσῃ διὰ τὴν εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀγχιάλου μετάθεσιν τοῦ τέως μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας· προεκρίθη δ' ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων πανιερ. μητροπολιτῶν Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Σεραφεὶμ, Μεσημβρίας κ. Τιμοθέου καὶ Πρεσπῶν κ. Γερμανοῦ ὁ πρῶτος, ἀρχαῖος ὢν τελειόφυτος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, ποιμαίνων τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἐπαρχίας Σισανίου ἀπὸ 4 μαΐου τοῦ 1900 ἔτους.

Χειροτονία.— Τῇ κυριακῇ (17) ἐγένετο, ἐπίσης ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἡ χειροτονία τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σερρῶν κ. Ἀθανασίου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Νικομηδείας, Πισιδείας, Διδυμοτείχου, Ἀγκύρας, Χίου, Βάρνης, Σωζοαγαθοπόλεως. Ἐλασσῶνος, Προικοννήσου, Ἡλιουπόλεως καὶ Σαράντα-Ἐκκλησιῶν· ἡ Α. Θ. Π. προσεφώνησε δι' ὀλίγων τὸν χειροτονούμενον, ὃς ἀπήντησε λίαν καταλλήλως.— Συγχρόνως ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος ὁ πανοσιολογ. ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀπόστολος Τρύφωνος. — Μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαζομένων, ὑπερπληρούντων τὸν πατριαρχικὸν ναὸν, διεκρίνοντο οἱ βουλευταὶ Κοσμίδης, Σούρλας, Ἄρτας, Καρολίδης, Δίγκας, Τσελεπίδης, Μπούσιος, καὶ ὁ διερμηνεὺς τῆς σερβικῆς πρεσβείας κ. Θεμ. Πόποβιτς μετὰ τοῦ ἱερέως αὐτῆς.

Αὐτοκρατορικὴ ἑορτή.—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, ἐπετείῳ τῆς ἱερᾶς στέψεως τοῦ μεγαλειοτάτου αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Νικολάου Β', παρέστησαν ἐκ μέρους τῆς Α Θ. Π. ἐν τῇ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ κατά τε τὴν ἐπὶ τούτῳ ψαλεῖσαν δοξολογίαν καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δεξίωσιν ὅ τε πανοσ. Μ. πρωτοσύγκελος κ. Βενιαμὶν καὶ ὁ ἑλλογ. διευθυντὴς τοῦ Α' πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Χρ. Παπαϊωάννου, ἑρμηνεύοντες τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ κ. Ζηνόβιεφ τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ὑπὲρ ἀκλονήτου καὶ μακρᾶς ἐπὶ τοῦ θρόνου διαμονῆς τοῦ ἑορτάζοντος εὐσεβεστάτου μονάρχου.

Μητρόπολις Γάνου- Χώρας.—Ἀφίκετο χθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ πανιερ. μητροπολίτης (ἀπὸ Σισανίου) Γάνου καὶ Χώρας κ Σεραφείμ.

Μητρόπολις Λέρου.—Χθὲς ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου κ.Γερμανὸς ὃν προέπεμψεν ἐκ μέρους τῆς Α.Θ. Π. ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Εἰρηναῖος.

Περιοδευταί.—Ἐπετράπη εἰς τὸν θεοφιλ. ἐπίσκοπον Μιλητοπόλεως κ. Γερμανὸν, τέως βοηθὸν παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Κυζίκου, ὅπως ἔλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Κανονικὴ ἄδεια. — Ἀνεχώρησεν τῇ πέμπτῃ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς Μασσαλίαν, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς Παρισίους, πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγιείας αὐτοῦ, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Γερμανός.

Χοροστασία.—Τῇ δευτέρᾳ, 18 μεσοῦντος, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ κατὰ τὸ Σταυροδρόμιον ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πανηγυρίζοντι, πολλοῦ πλήθους εὐσεβῶν ἐκκλησιασθέντος.

Σωματεῖα.—Κατὰ τὴν τῇ κυριακῇ τελεσθεῖσαν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἐτῶν, ἑορτὴν τοῦ Ἑλλ. Φιλολ. Συλλόγου, προϊστατο αὐτῆς ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μετὰ τῶν σεβασμ. Πελαγονίας, Πισιδείας Προικοννήσου, καὶ 40 Ἐκκλησιῶν παρῆν δὲ καὶ ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐτοκρ. Ὑπουργείου τῆς παιδείας, καὶ ἐπίλεκτος ὁμήγυρις. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ προέδρου καὶ τὸν πανηγυρικὸν τοῦ ἑλλογ. ἰατροῦ κ. Ρίτσου, ἡ Α. Θ. Π. ηὐλόγησε τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου καὶ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ μοχθοῦντας, ἐξέφρασε δὲ λύπην ὅτι ὀλίγιστοι τῶν λογίων τῆς ἡμετέρας πόλεως δεικνύουσι προθυμίαν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ πρεσβυγενοῦς τούτου σωματείου, ὅπερ ἐτίμησεν ἐν Εὐρώπῃ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Μουσικὴ σχολή. — Τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἐκκλησ Μουσικῆς σχολῆς, παρόντων τοῦ προέδρου τῆς ἐφορίας αὐτῆς καὶ προέδρου τοῦ Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου σεβασμ. μητροπολίτου Προικοννήσου, τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν πρώην Ἐρσεκίου καὶ Σάρδεων καὶ ὀλιγίστων φιλομούσων.

Γυμναστικοὶ ἀγῶνες.—Τῇ κυριακῇ, σχολικῶν ἀγώνων ἀγομένων ἐν Σταυροδρομίῳ, ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ὁμηγύρεως, προσῆλθεν ἡ Α Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης παραμείνας ἕως τέλους τῶν ἀγώνων καὶ μετὰ πολλῆς πατρικῆς στοργῆς εὐλογήσας τοὺς μετασχόντας αὐτῶν, ἀπονείμας δὲ ἰδίᾳ χειρὶ καὶ τὰ βραβεῖα.—Ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἀγώνων ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Θ. Π. παρῆν ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Εἰρηναῖος· παρῆσαν δὲ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐξ. ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ ἐξ. ἀρχηγοῦ τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς, ἡ Α. ἐξ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς Σταυροδρομίου.

Ὀφφίκια ἐκκλησιαστικά.—Τῇ κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς, ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἡ Α. Θ. Π. ἐχειροθέτησεν ἀρχιμανδρίτην τὸν αὐθήμερον χειροτονηθέντα πρεσβύτερον πανοσ. Ἀπόστολον, προσφωνήσας αὐτὸν πρεπόντως—Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιον τοῦ Μ. ῥήτορος τῷ ἑλλογ. ἰατρῷ καὶ νῦν προέδρῳ τοῦ Ἑλλην. Φιλολ. Συλλόγου κ. Λεωνίδᾳ Γ. Λιμαράκῃ, ὅπερ ἐκόσμει μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ μακαρίτης Μηνᾶς Δ. Χαμουδόπουλος, βοηθὸς τοῦ νομάρχου Γραπεζοῦντος καὶ πρώην σύμβουλος τῆς ἐν Ἀθήναις αὐτοκρατ. Ὀθωμανικῆς πρεσβείας συγγραφεὺς δὲ καλλίστων διδακτικῶν βιβλίων—Τὸ ὀφφίκιον τοῦ Μ. ῥήτορος μέχρι τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος ἦν τεταγμένον ἐν τοῖς ὑποδεεστέροις, ἐτάχθη δὲ κατόπι τοῦ ὀφφικίου τοῦ Μ. χαρτοφύλακος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β' τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης.

Θεολογικαὶ σπουδαί.—Βιβλίον χρήσιμον τοῖς σπου-

δάζουσι τὴν θεολογίαν ἐξέδωκεν ἐν Ἀθήναις ἄρτι ὁ ἔλλογ. καθηγητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου σχολῆς κ. Φίλιππος Π. Παπαδόπουλος, τὴν «Ἐγκυκλοπαιδείαν τῆς θεολογίας». Εἰς 164 σελίδας, εἰς ὄγδοον, ἐκτεινόμενον τὸ βιβλίον, προσφωνεῖται τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κκ. Ἰωακείμ εἰς ἔνδειξιν ὁλοψύχου εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ πατρικῇ πρὸς τὸν συγγραφέα εὐμενείᾳ, ὡς αὐτὸς κηρύττει. Ἐκτιθέμενος ὁ συγγραφεὺς εὐλήπτως τὴν θεμελιώδη τῆς θεολογίας ὡς ἐπιστήμης ἔννοιαν, τὴν πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας σχέσιν καὶ τὴν εἰς τέσσαρας κλάδους διαίρεσιν αὐτῆς, ἀρκετὰ καλῶς εἰσηγεῖται τὰ περιέχόμενα τῆς ἐξηγητικῆς, τῆς ἱστορικῆς, τῆς θεωρητικῆς καὶ τῆς πρακτικῆς θεολογίας· ἀναφέρει δὲ καί τινας ἐκ τῶν ἡμετέρων γράψαντας ἔργα εἴς τινας τῶν κλάδων τούτων ἀναφερόμενα, κατὰ τὸ δυνατὸν τῇ ἀληθείᾳ προσπελάζων—οὗ ἕνεκα παντὶ λογίῳ ἕλληνι καὶ μάλιστα κληρικῷ ἀπαραίτητον ἀποδείκνυται βοήθημα, χορηγοῦν γνώσεις ὠφελίμους αὐτῷ. Διὰ τοῦτο πᾶσι συνιστῶμεν τὴν τοῦ καλοῦ βιβλίου τούτου πρόσκτησιν.

Ἐφημερίδες.—Ἀνέγνωμεν ἓξ φυλλάδια τοῦ ἐν Πάτραις ἀπὸ τῆς 8 μαρτίου, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἐκδιδομένου ἐθνικοῦ, ὡς ἐπιγράφεται, φιλολογικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φύλλου «Ἡμέρας». Ἡ ἐφημερὶς αὕτη φαίνεται συσταθεῖσα κυρίως πρὸς διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαζόντων νέων, διότι ἀπὸ τῶν πρώτων φύλλων ἀνομολογεῖ τὴν ἱερότητα καὶ δυσχέρειαν τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἀνέλαβε κατὰ «τῶν ἔργων τοῦ σκότους», ἐξυπηρετοῦσα τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, κρατύνουσα τὴν πίστιν καὶ προάγουσα τὸν πρὸς τὰ πάτρια ἤθη καὶ τὰς πατρίους παραδόσεις σεβασμόν. Ἕκαστον φυλλάδιον περιέχει σελίδας 8 εἰς τέταρτον, διστήλους. Συνδρομὴν αὐτῆς ἐτησίαν ὥρισεν ἡ «Ἡμέρα» 8 φράγκα διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ συνδρομητὰς (38 γρόσια). Εὐχόμεθα πραγμάτωσιν τοῦ ὑγιοῦς τῆς Ἡμέρας καὶ ἐθνωφελοῦς σκοποῦ, πάσης αὐτῷ παρεχομένης ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστηρίξεως,

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Χριστοφόρος. ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ λαβὼν τὸ νενομισμένον πατριαρχικὸν καὶ συστατικὸν γράμμα πρὸς τὸν πανιερ. μητροπολίτην Καλλιουπόλεως ἐπεσκέψατο τὴν πατρίδα αὐτοῦ Μάδυτον. Πρὸ δέκα ἡμερῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἀναχωρήσας χθὲς εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Κήρυγμα.—Μετετέθη ἐκ Τρίκκης, ὅπου διέμενεν εὐδοκιμῶν, εἰς Λάρισσαν ὡς ἱεροκήρυξ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Σωφρόνιος Παυλίδης.—Ἀπεβίωσεν ὁ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων ἱεροκήρυξ ἀρχιμ. Κύριλλος Βενιέρης, πρᾶος τὸν χαρακτῆρα καὶ μειλίχιος τὸν τρόπον. Ὁ μεταστὰς πρὸς Κύριον τῇ 23 ἀπριλίου ἦγεν ἡλικίαν 64 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Μυκόνῳ καὶ γενόμενος μοναχὸς τῆς ἐκεῖ μονῆς Τουρλιανῆς· ἐσπούδασε τὴν θεολογίαν ἐν τῷ ἐθν. πανεπιστημίῳ, δαπάναις τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως, εἶτα δὲ λαβὼν τὸ πτυχίον ἐχρημάτησε διδάσκαλος τῶν ἱερῶν ἐν τοῖς ἐν Ἑρμουπόλει καὶ Σπάρτῃ γυμνασίοις, διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς ἐν Σύρῳ σχολῆς ἐπὶ ἑπταετίαν, καὶ κατόπιν ἔτη δέκα καὶ ἑπτὰ ἱεροκήρυξ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων. Ἐπὶ δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη διετέλεσε πρόεδρος τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου Συλλόγου τῶν ἀπόρων παίδων.

Ὑπὲρ τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Τήνῳ ἡ «Πρόοδος» τῆς νήσου ταύτης ἀναγράφει πολλὰς συνδρομὰς ἰδιωτῶν, μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, Ἀνηγγείλαμεν τὴν πρώτην δημοσίᾳ γενομένην πρότασιν περὶ τῆς ἐπισκευῆς καὶ τῆς σωτηρίας ἱεροῦ καθιδρύματος, οὗ ἡ διατήρησις συνιστᾷ πᾶσι τὴν εὐσέβειαν τῶν τέκνων τῆς εὐάνδρου Τήνου. Αἱ συνδρομαὶ αἱ πρὸς σκοπὸν τόσον ἱερὸν γινόμεναι καὶ αἱ γενησόμεναι θέλουσι δεικνύει καὶ νῦν καὶ κατόπι τὴν ζῶσαν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν τῶν τηνίων.

Φιλανθρωπίας ἔργα. — Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐφορίας τοῦ Γηροκομείου Πειραιῶς ἐν μ.ᾷ πενταετίᾳ (1903—1907) τὰ ἔσοδα τοῦ φιλανθρωπικοῦ τρύτου καθιδρύματος ἀνῆλθον εἰς 189.967 δραχμὰς, ὧν τὰ περισσότερα σημειοῦνται κατὰ τὸ 1907 ἔτος=44.453 περίπου, τὰ ὀλιγώτερα δὲ=31.176 σχεδὸν κατὰ τὸ 1905—Ἐν τῷ Γηροκομείῳ ἐνδιητῶντο ἑβδομήκοντα ἐννέα πτωχοί—Ὑπὲρ αὐτοῦ περιάγονται κυτία ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ ναοῖς, ἡ δὲ χρηματικὴ περιουσία αὐτοῦ ὑπολογίζεται 184,491 δραχμαί —Ἱδρυταὶ αὐτοῦ ἀναφέρονται δύο κληρικοί· οἱ ἀείμνηστοι ἀρχιμανδρῖται Νικηφ. Ρωμανίδης καὶ Βασίλειος Ἀθανασίου.

Μουσεῖον Ζακύνθου.—Ἀπὸ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ἀπριλίου ἤρξατο ἡ εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ζακύνθου μεταφορὰ ἱερῶν εἰκόνων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀντικειμένων πολλὴν ἀξίαν ἱστορικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐχόντων, ἐκ τῶν ναῶν Ἁγίας Τριάδος, ἁγίου Νικολάου τῶν Γερόντων καὶ ἀλλαχόθεν.

Ἐκκλησ. μουσική.—Ἐν ἐφημερίδι τινὶ τῆς Λαρίσσης ἀνέγνωμεν ὅτι ἀπὸ μηνὸς ἤδη εἰσήχθη τὸ μάθημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ (ἰδιωτικὸν) λύκειον τοῦ ἔλλογ. κ. Τσερέπη. Ἡ τὴν εἴδησιν ταύτην ἀναγράφουσα ἐφημερὶς, ἡ τὴν εἰς τὸ λύκειον εἰσαγωγὴν τοῦ χρησίμου τούτου μαθήματος ἀποκαλοῦσα «καινοτομίαν», ἀγγέλλει ἅμα ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀνετέθη καταλλήλως εἰς τὸν μουσικολ. ἱεροψάλτην κ. Γ. Γερόπουλον, οὗ γνωστὴ τυγχάνει τοῖς ἐν Λαρίσσῃ ἡ περὶ τὸ διδάσκειν μεθοδικότης.

Ἐκκλησία Ρουμανίας

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Ὑπὸ τῆς ἐσχάτως ἐν Βουκουρεστίῳ συνελθούσης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας ἐψηφίσθη βοηθὸς ἐπίσκοπος ὑπὸ τίτλον Πλοεστίου ὁ τέως βικάριος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας πανοσιολογ.

ἀρχιμανδρίτης κ. Θεοδόσιος Ἀθανασίου, οὗ ἡ χειροτονία γενήσεται αὔριον ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου καὶ τῶν παν. συνοδικῶν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ υἱῆς ρουμανικῆς πρωτευούσης.—Ὁ θεοφιλ. ἐψηφισμένος ἐπίσκοπος Πλοεστίου ἐσπούδασε τὴν θεολογίαν ἐν Ἀθήναις τυχὼν τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου πρὸ δεκαετίας, ὅτε καὶ τύποις ἐξέδωκε μακρὰν διατριβὴν κάλλιστα γεγραμμένην, ἀντικείμενον ἔχουσαν τὸν ἐν Ρουμανίᾳ ἑλληνισμὸν (βιβλία, τυπογραφεῖα, σχολεῖα ἑλλην. καὶ διδασκάλους) κατὰ τὰς τέσσαρας τελευταίας ἑκατονταετηρίδας· ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ κλήρου μεταταχθεὶς πρό τινων ἐτῶν εἰς τὸν μοναχικόν, διετέλει τελευταῖον πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἀναγράφει οὐχὶ τὰ ἐν ἐπιστολαῖς ἀγγελλόμενα ποσά, ἀλλὰ τὰ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον περιερχόμενα —Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγγελλόντων προσφορὰς καὶ χορηγίας

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ)

ΠΙΝΑΞ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΣΑΝΤΖΑΚΙΩ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κεκλεισμένων καὶ διαμφισβητουμένων ἐκκλησιῶν

Α'. ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Α'. ΚΑΖΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1) ἐκκλησία χωρίου **Ἄνω Κουφακόβου** ἐκλείσθη τῇ 18 Ἀπριλίου 1904.
2 Ἐκκλησία χωρίου **Γαλατζίκ.** Τῇ 18 Ἀπριλίου 1904.

Β'. ΚΑΖΑΣ ΓΕΝΙΤΣΩΝ

3 Ἐκκλ. χωρ. **Ἀσσὰρ Βέη.** ἐκλείσθη τῇ 13 Ἀπριλ. 1905
4 » » **Βούβριτσα.** τῇ 2 Μαΐου 1905
5 » » **Δάμιανι.** τῇ 3 Ἰουνίου 1905.
6 » » **Ἐσκιτζέ.** τῇ 2 Μαΐου »
7 » » **Καδίνοβον.** » » »
8 » » **Κοσσίνοβον.** » » »
9 » » **Κρουσάρι.** » » »
10 » » **Μανδάλοβον.** 29 Νοεμβρίου 1906.
11 » » **Μουρένοβον.** 3 Ἰουνίου »
12 » » **Μπαροβίτσα.** 21 Μαΐου 1904.
13 » » **Μπάμιανη.** 3 Ἰουνίου 1905.
14 » » **Πέτγας.** 19 Νοεμβρίου »
15 » » **Πυλωρίκι.** 19 Ἀπριλίου »
16 » » **Ραδομίρ.** 19 Νοεμβρίου »
17 » » **Ράμνα.** » » »
18 » » **Τσιτσιγκάς.** 30 Νοεμβρ. »

Γ'. ΚΑΖΑΣ ΒΟΔΕΝΩΝ

19 » » **Ἄρσεν** 9 Ἀπριλίου 1905.
20 » » **Βερτικὸπ** 2 Δεκεμβρίου 1906.
21 » » **Βέστιστα** 18 Ὀκτωβρίου »
22 » » **Βήγκηνι** 18 Ὀκτωβρίου 1904.
23 » » **Ἐπισκοπὴ** 9 Ἀπριλίου 1905.
24 » » **Καμενὶκ** » » »
25 » » **Μονὴ τῆς ἁγίας Τριάδος** παρὰ τὸ Μεσημέριον 1895.
26 » » **Ορυζάρτσι** 2 Δεκεμβρίου 1906.
27 » » **Πράχνικ** 10 Δεκεμβρίου 1906.
28 » » **Σάμαρ** 17 Σεπτεμβρίου 1904.

Δ'. ΚΑΖΑΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

29 » » **Ἁγία Μαρίνα.** Κατὰ τὸ 1904.
30 » » **Ἄνω Κοπανὸς** » »
31 » » **Βέσιστα** » »
32 » » **Γενίκιοϊ** » »
33 » » **Γιάντσιστα** » »
34 » » **Ζερβοχῶρι** » »
35 « » **Κάτω Κοπανὸς** » »
36 » » **Λικοβίτσα** » »
37 » » **Μέγα Ἀλάμπουρον** »
38 » » **Μονόσποιτον** » »

Ε'. ΚΑΖΑΣ ΚΑΡΑΤΣΟΒΑΣ

39 » » **Τρέσινον** » »

ΣΤ'. ΚΑΖΑΣ ΓΕΥΓΕΛΗΣ

40 » » **Λιβάδια** ἡ ἑτέρα τῶν 2 ἐκκλησιῶν εἶναι κεκλεισμένη, διαμφισβητουμένη ὑπὸ τῶν Ρωμουνιζόντων.
41 » » **Κούπα** ἡ ἐκκλησία παραμένη κεκλεισμένη ὡς διαμφισβητουμένη ὑπὸ τῶν 3 ρωμουνιζουσῶν οἰκογενειῶν.
42 » » **Στογιάκοβον·** ἐκλείσθη τῷ 1903.
43 » » **Χοῦμα·** ἡ ἐκκλησία κατέχεται ὑπὸ τῶν εὐαρίθμων ρωμουνιζόντων.

Ζ'. ΚΑΖΑΣ ΑΒΡΑΤ ΧΙΣΑΡ

44 » » **Βαρδαρόφτσα·** ἐκλείσθη μετὰ τὸ 1903.

Β'. ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΑΙ

Α'. ΚΑΖΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1) **Γραδομπόρι** Μέχρι τοῦ 1903 οἱ σχισματικοὶ ἐκκλησιάζοντο ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ἐξ ὑπαμοιβῆς. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσῆλθον εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀποσκιρτήσαντες πάλιν τῷ 1904, ὅτε, τῇ διαταγῇ τῶν Ἀρχῶν, ἤρξαντο ἐκκλησιαζόμενοι πάλιν ἐξ ὑπαμοιβῆς·

2) **Νεοχωρούδα.** Μέχρι τοῦ 1902 ἐπὶ ἑπταετίαν ἡ ἐκκλησία διετέλει κλειστή, ὅτε, διαταγῇ τῶν Ἀρχῶν ὅπως ἐξ ὑπαμοιβῆς δοθῇ καὶ εἰς τοὺς σχισματικούς, ἠνοίχθη τὴν 27 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακήν, κλεισθεῖσα πάλιν ἀμέσως τῇ ἐπεμβάσει τῆς Μητροπόλεως. Κατὰ τὸ 1903 οἱ σχισματικοὶ προσῆλθον εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀφ' ἧς πάλιν ἀπεσχίσθησαν κατὰ τὸ 1904 μένοντες ἄνευ ἐκκλησίας. Τὸ 1907 διαταγῇ τῶν Ἀρχῶν στηριχθεισῶν εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς ἐκκλησίας τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1902, ἐδόθη καὶ πάλιν ἐξ ὑπαμοιβῆς καὶ εἰς τοὺς σχισματικούς.

Β'. ΚΑΖΑΣ ΓΕΝΙΤΣΩΝ.

3) **Ἅγιος Γεώργιος.** Ἡ ἐκκλησία κατέχεται ὑπὸ τῶν

ΗΑУКОВА БІБЛІОТЕКА

χωρικῶν ἁπάντων σχισματικῶν γενομένων μετὰ τὸ 1903.

4) **Ἀλὰρ** ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω.
5) **Βέστιτσα** »
6) **Γκολοσέλο** »
7) **Καλήντσα** »
8) **Λειβαδίτσα** »
9) **Λιπαρίνοβον** »
10) **Μπόζετς** »

11) **Ὀρυζάρτσι.** Ἡ ἐκκλησία κατέχεται ὑπὸ τῶν σχισματικῶν· ὑπάρχει καὶ ὀρθόδοξος κοινότης. Οἱ σχισματικοὶ ἔγειναν πρὸ τοῦ 1903.

12) **Ρέμελι.** Κατέχεται ὑπὸ τῶν σχισματικῶν ὡς ἀνωτέρω μετὰ τὸ 1903.

13) **Τοσίλεβον** ὁμοίως
14) **Τσιέκρι** »

Γ'. ΚΑΖΑΣ ΒΟΔΕΝΩΝ

15) **Γκολέσιανη** ὁμοίως
16) **Κοστουγέρι** »
17) **Λιποχώρι** »
18) **Σαρμαρίνοβον** »
19) **Φέτιτσα** »

Δ'. ΚΑΖΑΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

20) **Βέρροια.** Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1906 ὁ ναὸς τῆς Ἔξω Παναγιᾶς, διαταγῇ τῶν Ἀρχῶν, ἀνηρπάγη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς Ρωμουνίζοντας.

Ε'. ΚΑΖΑΣ ΚΑΡΑΤΖΟΒΑΣ

21) **Τότορτσι.** Κατέχεται ὑπὸ τῶν χωρικῶν γενομένων σχισματικῶν μετὰ τὸ 1903.

ΣΤ'. ΚΑΖΑΣ ΓΕΥΓΕΛΗΣ

22) **Βοέμιτσα.** Ἡ Ἐκκλησία διατελεῖ ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τοὺς σχισματικοὺς πλειονοψηφοῦντας.

23) **Γκίρτσιστα.** Ἐσχάτως ἐσχηματίσθη ὀρθόδοξος κοινότης. Ἡ ἐκκλησία κατέχεται ὑπὸ τῶν σχισματικῶν μετὰ τὸ 1904.

24) **Γοργύπι.** Κατέχεται ὑπὸ τῶν σχισματικῶν, γενομένων μετὰ τὸ 1903.

25) **Δρέβενον.** Τὸ χωρίον ἀπεσκίρτησε τὸ 1903. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀνοικτή.

26) **Ἴσβορ.** Ὁμοίως.

27) **Βαρασοῦλι** Ἡ Ἐκκλησία κατέχεται ἐξ ὑπαμοιβῆς.

28) **Κόνσκο.** Τὸ χωρίον ἀπεσκίρτησε τὸ 1903. Ἡ Ἐκκλησία ἀνοικτή. Ἐσχάτως ἐξεδηλώθη ὀρθόδοξος μερίς.

29) **Λειβάδια.** Ἡ ἑτέρα τῶν Ἐκκλησιῶν κατέχεται ἐξ ὑπαμοιβῆς μετὰ τῶν Ρωμουνιζόντων.

30) **Λέσκοβον.** Ἀπεσκίρτησε μετὰ τὸ 1903. Ἐσχάτως ἐξεδηλώθη ὀρθόδοξος μερίς. Ἡ ἐκκλησία ἀνοικτὴ εἰς τοὺς σχισματικούς.

31) **Λούγκουντα.** Τὸ ἔξωθεν τοῦ χωρίου παρεκκλήσιον ἐδόθη εἰς τοὺς ρωμουνίζοντας.

32) **Λούμνιστα.** Τὸ 1904 ἡ Ἐκκλησία αὐθαιρέτως κατελήφθη ὑπὸ τῶν ρωμουνιζόντων. Τὸ 1905 ἐδόθη εἰς τοὺς ὀρθοδόξους, εἰς τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ 1906 πάλιν εἰς τοὺς ρωμουνίζοντας, διαταγῇ τῶν Ἀρχῶν, βασισθεισῶν εἰς ἔκθεσιν τοῦ Καϊμακάμη Γευγελῆς ὅτι πρὸ τοῦ 1903 ἡ ἐκκλησία ἦτο εἰς τοὺς ρωμουνίζοντας. Ἀποδειχθέντος ὅμως τοῦ ἐναντίου, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς Κων)πολιν, ἡ δὲ ἐκκλησία κατέχεται εἰσέτι ὑπὸ τῶν ρωμουνιζόντων

33) **Μαρζέντσα.** Ἀπεσκίρτησε μετὰ τὸ 1903. Ἡ ἐκκλησία ἀνοικτή.

34) **Ματσίκοβον.** Ἀπὸ πενταετίας κατέχεται ἐξ ὑπαμοιβῆς.

35) **Μιρόφτσα.** Ἀπεσκίρτησε μετὰ τὸ 1903. Ἡ Ἐκκλησία ἀνοικτή. Ἐσχάτως ἐξεδηλώθη ὀρθόδοξος μερίς.

36) **Μιλέτκοβον.** Ἀπεσκίρτησε μετὰ τὸ 1903. Πρὸ τοῦ 1903, ἀπὸ τοῦ 1889 οἱ κάτοικοι ἐπρέσβευον τὸν καθολικισμόν.

37) **Μπόρετς.** Ἡ Ἐκκλησία διεφεισονικήθη ἀπὸ θετίας. Ἐκλείσθη ἐπὶ τριετίαν. Κατείχετο ἐξ ὑπαμοιβῆς καὶ τελευταίως ἑκάη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

καὶ διαμφισβητηθησόμεναι τυχὸν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων

Α'. ΚΑΖΑΣ ΓΕΝΙΤΣΩΝ

1) **Ἀπόστολοι.** Μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐξεδηλώθη βουλγαρικὴ μερὶς ἔχουσα ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

2) **Καριώτισσα.** Μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐξεδηλώθη ὀρθόδοξος μερὶς κατέχουσα ἤδη τὴν ἐκκλησίαν.

3) **Γιούπτσεβον.** Ὡς ἀνωτέρω ὁμοίως.

4) **Κρύβα.** μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐνισχύθη ὀλίγον ἡ ὀρθόδοξος μερὶς κατασχοῦσα διὰ τῶν Ἀρχῶν τὴν ἐκκλησίαν.

5) **Μπόζετς.** Ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἑκάη. Παρεκκλήσιόν τι ἀνήκει εἰς τοὺς ὀρθοδόξους.

6) **Πέτροβον.** Μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐξεδηλώθη σχισματικὴ μερὶς ἔχουσα ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

7) **Τσερναρέκα.** Ἡ ἐκκλησία διαμφισβητεῖται ὑπὸ τῶν Ρωμουνιζόντων. Τὸ 1905 εἶχε καταληφθῇ ὑπ' αὐτῶν ἐπί τινα καιρόν.

8) **Ζορπᾶς (Θεσσαλονίκης).** Συνέβη ὅτι καὶ ἐν Ἀποστόλοις.

Β'. ΚΑΖΑΣ ΓΕΥΓΕΛΗΣ

9) **Δαβίδοβον.** Οἱ σχισματικοὶ διαμφισβητοῦσι τὴν ἐκκλησίαν.

10) **Νέγκορτσα.** Συνέβη ὅτι καὶ ἐν Ἀποστόλοις.

11) **Ὄσσανη.** Ἡ ἐκκλησία ἡ καθολικὴ, ἀνήκουσα ἀνέκαθεν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους διαμφισβητεῖται ὑπὸ τῶν ρωμουνιζόντων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τὸ παρὸν ἡμερολόγιον ἐξυφαίνεται χάριν τῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς τυπογραφικῆς τέχνης ἀσχολουμένων καὶ περὶ τὰ προϊόντα τῆς βιβλιογραφίας τυρβαζομένων. Τὴν βιβλιογραφικὴν τέχνην τῶν παλαιῶν ἐξ ἧς καὶ ὁ παρὼν τίτλος, ἀντικατέστησεν ἡ τυπογραφικὴ, ἧς οἱ πρῶτοι ἐργάται καὶ οἱ κατόπιν αὐτῶν, κατὰ τὴν

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНИКОВА

ΙΕ' καὶ Ις' καὶ ΙΖ' ἑκατοντετηρίδα ζήσαντες, συνείθιζον νὰ σημειῶσιν ἔν τισιν ἐκδόσεσι τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ ἐκτύπωσις συνεπληροῦτο βιβλίου τινός.

Τὰς χρονικὰς ταύτας σημειώσεις ἀναγράφει ὁ Legrand εἰς τὴν «Νεοελληνικὴν Βιβλιογραφίαν» αὐτοῦ καὶ ὁ Βρετὸς ἔν τινι μέτρῳ εἰς τὴν ἰδίαν «Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν»· μηνολογικῶς δὲ κατέγραψα τὸν χρόνον τῆς συμπληρώσεως τοῦ τύπου ἑκάστου βιβλίου, ἀναφερομένης καὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ἂν ᾖ πρώτη, ἢ δευτέρα καὶ καθεξῆς, καίτοι καὶ τοῦτο μετ' ἐνδοιασμοῦ λέγεται· διότι οὐδεὶς φρονεῖ ὅτι παρὰ Legrand ἐξηντλήθησαν αἱ πηγαὶ πᾶσαι.

Καλὸν νὰ γινώσκωσιν οἱ βιβλιέμποροι τὴν βιβλιολογικὴν ταύτην χρονολογίαν, ἀφοῦ, καθ' ἃ πᾶσιν ἔγνωσται, τινὲς τῶν κατὰ τὴν ΙΕ' κυρίως καὶ τὴν Ις' ἑκατονταετηρίδα γενομένων ἐκδόσεων τιμῶνται εἰς βαθμὸν οὐδενὶ τῶν λογίων ὁμογενῶν προσπελαστόν.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἡμερολογίου τούτου ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία —τὸ δεύτερον εἰς τὰ λεγόμενα θίραθεν.

*

4 Ἰανουαρίου 1545.—Συμπληροῦται ἡ πρώτη τύποις ἔκδοσις τοῦ Τυπικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Σκβίοις, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἕλληνος Ἀνδρονίκου Νουκίου.

23 Ἰανουαρίου 1520.—Συμπλήρωσις τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ Μεγάλου Ὡρολογίου παρὰ Βερνάρδῳ Γιούντᾳ, ἐν Φλωρεντίᾳ, κατὰ μίμησιν τῆς πρώτης (1509).

25 Ἰανουαρίου 1523.—Συμπλήρωσις τῆς τρίτης ἐκδόσεως τοῦ Μεγάλου Ὡρολογίου, παρὰ Σκβίοις, ἐν Βενετίᾳ.

8 Φεβρουαρίου 1550.—Συμπληροῦται ἡ ἔκδοσις τοῦ Ἀποστόλου, παρὰ Ἀνδρέᾳ Σπινέλλῳ, ἐν Βενετίᾳ, δευτέρα ἴσως ἑλληνική,

15 Φεβρουαρίου 1560 — ἡ ἔκδοσις τῶν Διδαχῶν Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Ραρτούρου καὶ χαρτοφύλακος Κερκύρας, ἐν Βενετίᾳ γενομένη.

28 Φεβρουαρίου 1548 — ἡ ἔκδοσις τοῦ Μηναίου τοῦ μαρτίου μηνός, ἐν Βενετίᾳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ πολυμαθοῦς Ἀντωνίου Ἐπάρχου, προσφωνήσαντος αὐτὸ Διονυσίῳ Β' τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως.

31 Μαρτίου 1522 — ἡ πρώτη τύποις ἔκδοσις τῆς Παρακλητικῆς, ἐν Βενετίᾳ, ἀναλώμασιν Ἀνδρέου Κουνάδου τοῦ ἐκ Πατρῶν, τύποις Σαβίων.

31 Μαρτίου 1522—ἐπίσης καὶ ἡ πρώτη τύποις, ἐν Βενετίᾳ, ἔκδοσις τοῦ Τρωδίου, ἀναλώμασι τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρέου Κουνάδου, παρὰ Σαβίοις.

31 Μαρτίου 1524.—Συμπλήρωσις τῆς τρίτης ἑλληνικῆς (ὑπὸ ἕλληνος) ἐκδόσεως τοῦ Ψαλτηρίου, ἐν Βενετίᾳ γενομένης, ἐπιμελείᾳ Δημητρίου Ζήνου τοῦ ἐκ Ζακύνθου, ἀναλώμασι δ' Ἀνδρέου Κουνάδου τοῦ ἐκ Πατρῶν.

14 Ἀπριλίου 1509.—Συμπληροῦται ἡ ἐν Βενετίᾳ γενομένη, παρὰ τῷ ἕλληνι τυπογράφῳ Ζαχαρίᾳ Καλλιέργῃ τῷ ἐκ **Ρεθεί**μνης (οὕτω) τῆς Κρήτης, πρώτη ἔκδοσις τῶν «Ἐξκψαλμάτων» (εἶδος τι τῆς παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει Ἱερᾶς Συνόψεως).

5 Μαΐου 1545.—Συμπληροῦται ἡ ἑβδόμη ἔκδοσις Ὡρολογίου τοῦ Μεγάλου παρὰ Νικολάῳ Σοφιανῷ, ἐν Βενετίᾳ (ἡ πέμπτη τῷ 1532, ἡ ἕκτη τῷ 1535).

10 Μαΐου 1550.—Ἄρχεται ἡ ἐκτύπωσις τῆς τρίτης, πιθανῶς, ἐκδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Ἀνδρέᾳ Σπινέλλῳ, ἐπιμελείᾳ Βασιλείου Βαλέριδος, κερκυραίου, καὶ πρωθιερέως τοῦ ἐν Βενετίᾳ ναοῦ τῶν ὀρθοδόξων (ἴδε 15 ἰουνίου).

14 Μαΐου 1550.—Συπληροῦται ἡ τρίτη (πιθανῶς) ἑλληνικὴ ἔκδοσις τοῦ Ἀποστόλου, ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Χριστοφόρῳ Ζανέτῳ, ἐπιμελείᾳ Μιχαήλου Κοντολέοντος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας.

1 Ἰουνίου 1538.—Συμπληροῦται, ἐν Βενετίᾳ, πόνῳ καὶ δεξιότητι Δημητρίου Ζήνου τοῦ ἐκ Ζακύνθου, Στεφάνου Σκβίου τύποις, ἔκδοσις (ἡ δευτέρα) τοῦ Τριωδίου, καὶ

15 Ἰουνίου 1550 — ἡ ἐκτύπωσις τῆς τρίτης, πιθανῶς, ἐκδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Σπινέλλῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ κερκυραίου Βασιλείου Βαλέριδος, τοῦ πρωθιερέως (βλέπε μαίου 10).

30 Ἰουνίου 1602.—Θνήσκει ἐν Βενετίᾳ Μάξιμος Μαργούνιος ὁ περιφανὴς φιλόλογος, ἐπίσκοπος Κυθήρων, ὁ πρῶτος ἕλλην ἐκδότης τοῦ Συναξαριστοῦ.

6 Ἰουλίου 1563.—Ζαχαρίας Σκορδύλιος ὁ κρὴς ἱερεύς, ἐπίτροπος δὲ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάσαφ, ἐν Βενετίᾳ, συμπληροῖ τὴν ἐννάτην ἔκδοσιν Ὡρολογίου τοῦ Μεγάλου, παρὰ Ἀνδρέᾳ Σπινέλλῳ.

21 Ἰουλίου 1551.—Συμπλήρωσις τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ νοεμβρίου μηνός, ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Σπινέλοις, ἐπιμελείᾳ Βασιλείου Βαλέριδος, πρωθιερέως.

31 Ἰουλίου 1596.—Ἐκδίδοται τύποις ἐν Βίλνῃ ὁ Διάλογος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ.

12 Αὐγούστου 1558.—Συμπλήρωσις τῆς πρώτης ἴσως ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ ἰουνίου μηνός, ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Ἀνδρέᾳ Σπινέλλῳ, ἐπιμελείᾳ Γρηγορίου Μαλαξοῦ, καὶ συγχρόνως τῆς α' ἴσως ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ ἰουλίου μηνός, αὐτόθι, παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ.

13 Αὐγούστου 1524.—Συμπλήρωσις τῆς τετάρτης ἐκδόσεως Ὡρολογίου τοῦ Μεγάλου, ἐπιμελείᾳ Δημητρίου Ζήνου τοῦ ἐκ Ζακύνθου.

23 Αὐγούστου 1509.—Συμπληροῦται ἡ ἐν Βενετίᾳ γενομένη τὸ πρῶτον ἔκδοσις τοῦ Μεγάλου Ὡρολογίου, «πόνῳ καὶ δεξιότητι» Ζαχαρίου Καλλιέργου, ἕλληνος τυπογράφου ἐκ Ῥεθύμνης τῆς Κρήτης.

12 Σεπτεμβρίου 1558.—Συμπλήρωσις τῆς ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Ἀνδρέᾳ Σπινέλλῳ, α' ἴσως ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ αὐγούστου μηνός, ἐπιμελείᾳ Γρηγορίου Μαλαξοῦ.

19 Σεπτεμβρίου 1546.—Συμπλήρωσις τῆς ὀγδόης ἐκδόσεως Ὡρολογίου τοῦ Μεγάλου, γενομένης ἐν Βενετίᾳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ Βασιλείου Βαλέριδος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА Київської Православної Богословської Академії

23 Σεπτεμβρίου 1563.—Συμπληροῦται ἡ ἔκδοσις τῆς ὑπὸ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Δαβὶδ Ἑρμηνείας εἰς τὰ τετράστιχα Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, γενομένης ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Φραγκίσκῳ Ζανέτῳ, ἐπιμελείᾳ Ζαχαρίου Σκορδολίου τοῦ κρητός, καὶ τοῦ ἱερέως, ἐπιτρόπου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάσαφ.

28 Σεπτεμβρίου 1568.—Συμπλήρωσις τῆς ἐν Βενετίᾳ δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ δεκεμβρίου μηνός.

13 Δεκεμβρίου 1545.—Συμπλήρωσις τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ Εὐχολογίου, γενομένης ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Σοφιανῷ, Μάρκῳ Σαμαριάρῳ καὶ Νικολάῳ Ἐπάρχῳ (ἡ πρώτη τῷ 1526 ἐν Βενετίᾳ).

25 Δεκεμβρίου 1542.—Συμπληροῦται ἡ πρώτη πιθανῶς, ἑλληνικὴ ἔκδοσις τοῦ Ἀποστόλου, ἐν Βενετίᾳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκ Κερκύρας ἕλληνος λογίου Ἀνδρονίκου Νουκίου.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΚΑΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑΣ

(συνέχ. προηγουμένου τεύχους)

[φ. 136α] **Διάλογος ἀναιρετικός. Λατίνων ἔνστασις, Ρωμαίων (δηλ. ἑλλήνων) λυσις.**

Λατίνων.—Ὁ πάπας Πέτρου τοῦ ἀποστόλου διάδοχος καὶ ἔστι καὶ ὀνομάζεται.

Ρωμαίων.—Οὐ μόνον αὐτός, ἀλλ' ὅσοι ὑπ' ἐκείνου κεχειροτόνηνται.

Λ. Οὐ δύναται ἄρα περὶ τὴν πίστιν ὁ πάπας, ὅσα γε καὶ ὁ Πέτρος;

Ρ. Τοσοῦτον, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων διάδοχοι.

Λ. Δυνατὸν ἄρα τὸν πάπαν ἐκπεσεῖν τῶν ὀρθῶν δογμάτων;

Ρ. Οὐδαμῶς ἂν ὑπὲρ τὸν Πέτρον δυνηθείη γενέσθαι μόνον.

Λ. Ἀλλ' Ἀγάθων οὐκ ἐκάμφθη φὴ ἡ Ἐκκλησία τῆς ὀρθῆς πίστεως.

Ρ. Οἰκονομίᾳ χρησάμενος, ὡς διδάσκαλος τοῦτο λέγει.

Λ. Ἆρα τοῦτον δυνατόν ἐστι ψεύδεσθαι ἅγιον ὄντα;

Ρ. Εὐκολώτερον ἕνα, ἢ πολλοὺς ψεύδεσθαι τῶν ἁγίων.

Λ. Τίνας τούτους, εἰπὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἵνα γνῶμεν.

Ρ. Δῆλον, πᾶσα γὰρ Σύνοδος, ἣ τὸν πάπαν ἐκάθηρε.

Λ. Καὶ πῶς ὁ μακάριος οὗτος οὐκ ἠσχύνετο ψεύδεσθαι;

Ρ. Ἀληθεύει ὡς τὸ παρῳχημένον λέγων, τὸ δὲ μέλλον οὐ κλείων.

Λ. Ἀλλ' ἡ τοῦ ἁγίου φωνὴ καὶ τὸ μέλλον ἐσκόπευσεν.

Ρ. Οὐχὶ οὐ καμφθήσεται, ἀλλ' οὐκ ἐκάμφθη φή.

Λ. Ὁ πάπας ἔχει πρὸς τὸν πατριάρχην, ὡς αὐτὸς πρὸς τὸν Καισαρείας.

Ρ. Ὁ πάπας πατριάρχην οὐ χειροτονεῖ, οὗτος δὲ Καισαρείας.

Λ. Ὁ πάπας πρῶτος τοῦ πατριάρχου, ὥσπερ καὶ τοῦ Καισαρείας αὐτός.

Ρ. Ἀλλ' ὁ πατριάρχης τοῦ πάπα δεύτερος, οὐ τοῦτο δὲ καὶ Καισαρείας πρὸς τοῦτον.

Λ. Ἐν τίνι δὲ ὁ πάπας πρῶτος τοῦ πατριάρχου;

Ρ. Εἰς τάξιν, ὃ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχει πατριάρχας αὐτός.

Λ. Καὶ οὐ τῷ πάπᾳ ἐφεῖται Σύνοδον ποιεῖν οἰκουμενικὴν μόνῳ;

Ρ. Οὐ τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης καὶ τρίτης Συνόδου βούλεται.

Λ. Ἀλλὰ τίνι τὸ ἀξίωμα νέμειν ᾠήθησαν;

Ρ. Βασιλεῦσιν, οὐκ ἄλλοις δικαίως ἐπέτρεψαν.

Λ. Τοῦ πάπα χωρὶς, δύναται τὰ ἐκκλησιαστικὰ κανονίζεσθαι;

Ρ. Ἀλλ' οὐδὲ τῷ πάπᾳ ἄδεια τῶν ἄλλων χωρίς.

Λ. Ποῦ τοῦτο, καὶ τίνες οἱ νομοθέται αὐτῶν;

Ρ. Ἀπόστολοι, καὶ τούτων κεφάλαιον λδ'.

Λ. Ἀλλὰ πάντας αὐτὸς ἀνακρίνων, ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

Ρ. Ἀλλ' ὁ Παῦλος κοινοῦται τὸ Εὐαγγέλιον, μήπως εἰς κενὸν τρέχει;

Λ. Πρῶτος οὐκ ἦν ὁ Παῦλος τῶν ἀποστόλων.

Ρ. Ἀλλὰ καὶ Πέτρος ἐπιτιμῶντος Παύλου ἀνέχεται.

Λ. Ὡς λέγεις ἡ τάξις τῶν ἀρχιερέων ἀντέστραπται.

Ρ. Μᾶλλον δήλη κατάλυσις, εἰ μὴ κρίνεται αἱρετικὸς ὤν.

Λ. Καὶ δύναται πάπας αἱρετικὸς γίνεσθαι;

[φ. 136β] Ρ. Ναί, καὶ μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ Ὀνώριος.

Λ. Ὁ πάπας οὐκ' ἔστιν ἐπίσκοπος τινὸς πόλεως ἄλλης, ἢ Ρώμης;

Ρ. Οὐδαμῶς, ἕως ἂν αἱ Σύνοδοι λέγειεν αὐτὸν Ρώμης.

Λ. Καὶ πῶς, ἐπιστέλλων αὐτὸς, ἁπλῶς αὐτὸν ὀνομάζει ἐπίσκοπον;

Ρ. Τοῖς ταπεινοῖς τὰ μεγάλα ἁρπάζειν βουλόμενος.

Λ Ἔστι τοῦτο καὶ ἄλλοις ὀνομάζεσθαι χωρὶς τόπων;

Ρ. Κύριλλος, οὕτω γὰρ οἱ βασιλεῖς αὐτῷ γράφουσιν.

Λ. Ἀλλ' ὁ τοῦ πάπα θρόνος ἔσχε μόνος τὸ ἀποστολικὸς εἶναι.

Ρ. Καὶ οἱ τῶν ἄλλων ἀποστόλων πάντες διάδοχοι.

Λ. Οὐκ οἶδα πῇ πότε φέρεται τὸ τοιοῦτον.

Ρ. Ζήτει τῆς ΣΤ' Συνόδου κεφάλαιον ια', ἵνα ἰδῇς πῶς καλοῦνται.

Λ. Ὁ πάπας μέγας, ὅτι τὸν βίον ἐν τῇ Ρώμῃ Πέτρος κατέλυσεν.

Ρ. Ὁ Ἱεροσολύμων μείζων, ἐκεῖ τοῦ Σωτῆρος ἀποθανόντος.

Λ. Οὐκ ἔστιν ἄρα ὁ πάπας τὸ σύνολον τοῦ Πέτρου διάδοχος;

Ρ. Ἔστιν, ἀλλ' ὡς ἐπίσκοπος, ὅπερ καὶ τῶν ἐπισκόπων ἕκαστος ἔχει.

Λ. Τῶν ἄλλων ἄρα ἐπισκόπων ὁ πάπας οὐδὲν διαφέρει;

Ρ. Ἕως ἂν ὁ Διονύσιος ἀληθεύει, ἐν οὐδενὶ ὡς ἐπίσκοπος.

Λ. Καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντων οὐ πλέον ἔχει;

Ρ. Οὔ, ἕως ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις πᾶσιν ἡ αὐτὴ ᾖ.

Λ. Ἀλλ' ἡ τοῦ πάπα τάξις μείζων τῶν ἄλλων ἐστίν.

Ρ. Εἰ τοῦτο ἦν, οὐ τοῖς ἐλάττοσιν ἐχειροτονεῖτο, ἢ εὐθύνετο ἄν.

ΗΛΙΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΤΣΗΝΙΚΟΒΑ

Λ. Πῶς δὲ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῷ Πέτρῳ στῆσαι τὴν Ἐκκλησίαν εἰρήκει;

Ρ. Τουτέστι ἐπὶ τῇ θεολογίᾳ τοῦ Πέτρου καὶ τῇ γνώμῃ.

Λ. Καὶ τοῦ πάπα πεσόντος οὐ φθαρήσεται ἡ Ἐκκλησία;

Ρ. Φθαρήσεται, ἂν οὐδεὶς ὀρθόδοξος ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ.

Λ. Οὐδὲ τῷ πάπᾳ δύναμις ἄρα τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν;

Ρ. Δύναται ταῦτα, εἰ τῷ προσήκοντι λόγῳ ποιεῖ.

Λ. Πάντα ὁ πάπας ἔχει παρὰ τοῦ Πέτρου λαβών, καὶ δεῖ αὐτῷ πάντας πείθεσθαι, καὶ μηδένα ἀντιλέγειν αὐτοῦ κελεύοντος δύνασθαι, ταὐτὸν γὰρ ἰσχύει, ὃ καὶ Πέτρος.

Ρωμαίων.—Ὁ Πέτρος, καὶ ἀπόστολος, καὶ ἀποστόλων ἔξαρχος, ὁ πάπας οὐδέτερον· καὶ ὁ μὲν τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ὁ δὲ μέρους· καὶ ὁ μὲν χειροτονεῖ πανταχοῦ γῆς, ὁ δὲ οὐδὲ ἐν τῇ Ρώμῃ· καὶ ὁ μὲν ἀκούει ἁπλῶς ὅσα ἂν λύσῃς καὶ ὅσα ἂν δήσῃς, ὁ δὲ ὅσα μετὰ τοῦ δέοντος· καὶ ὁ μὲν τὰς κλεῖς ἐμπιστεύεται τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ὁ δὲ οὐδὲ τῆς Ρώμης αὐτῆς· καὶ ἃ μὲν Πέτρος πνεύματος [φ. 137 α] ἁγίου φωναί, οὐ πάντως δὲ καὶ ἅπερ ὁ πάπας. Πῶς οὖν ταῦτα Πέτρῳ καὶ τῷ Ρώμης κοινά; Ἀλλὰ τὸ βαπτίζειν, τὸ νουθετεῖν, τὸ διδάσκειν, τὸ λύειν καὶ τἄλλα, οἷς ὁ ἱεράρχης χαρακτηρίζεται. Ὁ Κύριος «Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται»—Παῦλος «Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας εἰς φόβον, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ»—Ἰωάννης «Ἓν Πνεῦμα ἅγιον ἐκ τοῦ Θεοῦ τὴν ὕπαρξιν ἔχον καὶ δι' Υἱοῦ πεφηνὸς τοῖς ἀνθρώποις»—Κλήμης «Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀῤῥήτως ἐκπορευόμενον»—Συνόδου «Καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐκπορευομένου ἐξ αὐτοῦ τοῦ Πατρός»—Ἀνδρέας. «Καὶ εἰς ἓν Πνεῦμα ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ μένον ἐν τῷ Υἱῷ»—Ἰούδα «Ὡς Υἱὸς ἐκ τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρός, πλήν, πηγῇ καὶ τῷ αἰτίῳ, τὰ θεῖα πρόσωπα διακρίνεται»—Διονύσιος «Μόνη πηγὴ τῆς ὑπερουσίου Θεότητος ὁ Πατὴρ ἐστίν»—Βασίλειος (ἐν τῷ Δ' τῶν πρὸς Εὐνόμιον) «Ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ οὐχὶ ἑτέρωθεν»—Θεολόγος «Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, τοῦ Υἱοῦ, πλὴν τῆς αἰτίας»—Θεολόγος «Πάντα ὅσα τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος, πλὴν τῆς υἱότητος»—Θεολόγος «Πάντα ὅσα ὁ Υἱός, τοῦ Πνεύματος, πλὴν τῆς γεννήσεως»—Ἰωάννης «Πνεῦμα Υἱοῦ ὀνομάζομεν, ἐκ τοῦ Υἱοῦ δὲ οὐ λέγομεν»—Ἰωάννης «Πνεῦμα ἐνυπόστατον ἐκπόρευμα, δι' Υἱοῦ δὲ καὶ οὐκ ἐξ Υἱοῦ»—Ἰωάννης «Πνεῦμα δι' Υἱοῦ φανερούμενον, ἀλλ' οὐκ ἐξ αὐτοῦ ὑπάρχον».—Ἰωάννης «Πνεῦμα Πατρὸς ὡς ἐξ αὐτοῦ, Υἱοῦ δέ, οὐχ ὡς ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς δι' αὐτοῦ»—Ἰωάννης «Μόνος γὰρ αἴτιος ὁ Πατήρ»—Βασίλειος «Ἔτι πάντα γὰρ τὰ κοινά, Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι». Α'. Τῶν θείων, τὰ μὲν ὑποστάσει μιᾷ προσήκει, ὡς τὸ ἀγέννητον· τὰ δὲ δυσίν, ὡς τὸ αἰτιατόν, καὶ πληθυντικῶς αὐτὰ λέγομεν· τὰ δὲ τρισίν, ὡς ἀγαθὰ τρία καὶ φῶτα καὶ ἄκτιστα. Β'. Ἐπεὶ δὲ τὸ αἴτιον προσωπικόν, καὶ τῶν τριῶν οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ Πατρὸς μόνου, τῶν δύο ἄρα, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ. Ἐπεὶ γοῦν τὸ δυσὶν ἐνθεωρούμενον πληθυντικῶς φέρεται, ὁ Πατὴρ ἄρα καὶ ὁ Υἱὸς αἴτια δύο.

[**Ἔνστασις.**—Ἀλλὰ τὰ μὲν αἰτιατὰ δύο, διαφόρως προϊόντα, τὰ δ' αἴτια οὐχ οὕτως, προβολεὺς γάρ ἐστιν ὁ Υἱὸς ὥσπερ καὶ ὁ Πατήρ.

Λύσις.—Ἡ μὲν αἰτιατά, οὐ διαφέρουσιν, ἀλλ' ᾗ ὠδὶ αἰτιατά, ἄνθρωπος γὰρ καὶ ἵππος ᾗ ζῶα, οὐ διαφέρουσιν, ἀλλ' ᾗ λογικὸν καὶ ἄλογον.

Ἔνστασις.—Ἀλλ' ὁ Υἱὸς παρὰ τοῦ Πατρὸς ἔχει τὸ εἶναι αἴτιος, καὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾷ, ἓν ἐστιν αἴτιος ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός.

Λύσις. Καὶ ἡ τοῦ Υἱοῦ ὑπόστασις ἐκ τῆς πατρικῆς ὑποστάσεως ἔχει τὸ εἶναι· ἀλλ' οὐδεὶς ἐρεῖ μίαν ὑπόστασιν εἶναι Πατρὸς καὶ Υἱοῦ τῇ ἀναφορᾷ μόνῃ.

Ἔνστασις. Οὐκοῦν καὶ ὑμεῖς τρία λέγοντες ἄκτιστα καὶ ἀγαθά, τρεῖς πάντως εἰσάγετε τὰς ἀρχάς, ταὐτὸν γὰρ ἄκτιστον καὶ ἀρχή [φ. 137 β].

Λύσις. Οἱ ἅγιοι τρία μὲν ἄκτιστα καὶ ἀγαθὰ καὶ ζωὰς ἴσας τὸν Θεὸν εἶπον· τρεῖς δὲ ἀρχάς, ἢ αἴτια, ἢ θεούς, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἠνέσχοντο λέγειν.

Ἔνστασις. Δύο μὲν προβολέας φαμὲν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑποκειμένων, ἀλλ' οὐ δύο προβάλλονται διὰ τὴν μίαν πρόοδον.

Λύσις. Εἰ μὲν ὁ εἷς προβολεύς, καὶ μία πάντως ἀρχὴ τοῦ Πνεύματος, οἱ δύο προβολεῖς ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, πῶς οὐ δύο ἀρχαί;

Ἔνστασις. Ἐν ἀμφοτέροις ἡ προβλητικὴ δύναμις μία, καὶ ὁ προβάλλων εἷς.

(ἕπεται συνέχεια)

† ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΛΑΓΟΝΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Πέτρος Λιώρας, ὑπήκοος ὀθωμανὸς, ὁρμώμενος ἐκ Τυρνόβου, τῆς ὑποδιοικήσεως Μοναστηρίου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην Παρασκευὴν καὶ ὥραν 8 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πελαγονίας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας, τὸ γένος Τερπίνα, κατοίκου Τυρνόβου, ἐπὶ διαζεύξει· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»,

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 20ῃ Ἀπριλίου 1909

ὁ πρόεδρος
ὁ γενικὸς ἐπίτροπος
† **Πέτρας Αἰμιλιανὸς** 3

ὁ γρτμματεὺς
Λεωνίδας Εὐθυμίου

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948
Π.Ιν-726989